

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/436 van 12 januari 2016
in de zaak RvVb/1415/0785/SA/0744

In zake:

1. de heer **Dirk DHAENENS**
2. de bvba **CHYMCOM**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Konstantijn ROELANDT
kantoor houdende te 9000 Gent, Recolettenlei 9
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **deputatie** van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 27 augustus 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 juli 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede van 9 december 2014 verworpen.

De deputatie heeft aan de bvba DE WEVER DRIES (hierna de aanvrager) een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het afbreken van een woning, een schuur en bergingen en het bouwen van een opslagloods voor een loodgietersbedrijf.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 9968 Bassevelde deelgemeente van Assenede, Haantjen 1 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 334d en 334c.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 15 december 2015, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Konstantijn ROELANDT die verschijnt voor de verzoekende partijen, en mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 6 oktober 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het afbreken van een woning, een schuur en bergingen en het bouwen van een opslagloods voor een loodgietersbedrijf”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, gelegen in woongebied met landelijk karakter.

De percelen zijn niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De brandweer van Assenede brengt op 15 oktober 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 16 oktober 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het bestuur Isabellapolder brengt op 21 november 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Assenede verleent op 9 december 2014 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Het terrein is momenteel bebouwd met een oudere woning, een schuur en diverse vrijstaande bijgebouwen.

*Aanvrager wenst alle bestaande gebouwen te slopen en te vervangen door een opslagloods en (en op termijn) een nieuwe woning.
Bouwheer baat een éénmansbedrijf uit, gespecialiseerd in de aanleg en het onderhoud van installaties sanitair, centrale verwarming en ventilatie.
In functie van deze bedrijvigheid wenst aanvrager een loods te bouwen van 200 m².
De kroonlijst is voorzien op 5 m en de nok op 7,15 m.
Dit volume zal worden gebruikt als garage voor rollend materiaal, als opslagruimte met bureel sanitair en technische ruimte.
Achteraan bevindt zich nog een afgescheiden leverruimte.
De gevels van de loods worden afgewerkt met baksteen en als dakbedekking worden pannen gebruikt, wat een betere inpassing vormt binnen de landelijke woonzone.
De inplanting respecteert bouwvrije zijstroken van minstens 5 m en een afstand van 3 m tot de achterperceelsgrens.
Er wordt een regenwaterput geplaatst van 10.000 liter, een septische put van 2.000 liter en de nodige infiltratievoorzieningen.*

*- advies Agentschap Wegen en Verkeer dd. 16.10.2014 : voorwaardelijk gunstig behoudens voor de oprit. Bomen worden in geen geval gerooid. Er volgt een aparte vergunning voor het overbruggen van de gracht.
advies brandweer dd. 15.10.2014 : voorwaardelijk gunstig
advies Isabellapolder dd. 21.10.2014 : voorwaardelijk gunstig*

Voorstel:

*Stedenbouwkundige vergunning wordt verleend gezien de aanvraag in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen, met de goede ruimtelijke aanleg van de plaats en met zijn omgeving. In navolging van het advies van Agentschap Wegen en Verkeer wordt de oprit uit de vergunning gesloten.
...."*

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 1 april 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 5 juni 2015 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

"...

2.3.3 Adviezen

*Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen dient in toepassing van artikel 1 de aanvraag verplicht voor advies voorgelegd aan de wegbeheerder.
Het agentschap voor Wegen en Verkeer bracht op 16 oktober 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit, zie punt 1.3.1.
Uit het advies van de wegbeheerder blijkt dat de nieuwe oprit niet kan worden aanvaard gelet op de strijdigheid ervan met de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 20 augustus 1934.*

Indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met de direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening dient in toepassing van artikel 4.3.3 van de VCRO de aanvraag geweigerd te worden of de nodige voorwaarden opgelegd.

De wegbeheerder legt de voorwaarde op om de oprit uit de vergunning te sluiten. Dit betreft evenwel geen voldoende precieze voorwaarde, door de uitsluiting van de noodzakelijke oprit wordt de gewenste toegang tot het bedrijf in het gedrang gebracht. In deze optiek dient het uitgebrachte advies beschouwd als een ongunstig advies en dient de aanvraag in toepassing van artikel 4.3.3 van de VCRO geweigerd.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

[...]

Voorliggend project beoogt de oprichting van een loods van 200 m², ingeplant op 5 m afstand van de linkse perceelsgrens en op 27 m achter de voorste perceelsgrens. Het ontworpen gebouw heeft een kroonlijst- en nokhoogte van respectievelijk 5 m en 7,15 m. Om toegang te nemen tot het gebouw wordt een nieuwe oprit voorzien van 4 m breed, vanaf de straatkant tot tegen de achtergevellijn van de loods. Vooraan op het eigendom wordt de nodige ruimte voorzien om in tweede fase een woning op te richten.

Gelet op de omvang en maatvoering van het gebouw, er is geen sprake meer van een kleinschalig bijgebouw, dient de nodige aandacht besteed aan de inplanting en maatvoering van dergelijke gebouwen.

Rekening houdende met de beschikbare perceelsoppervlakte in woongebied en de historische bezetting, met verschillende bijgebouwen verspreid over het terrein en met een vergelijkbare oppervlakte, kan de oprichting van een 200 m² grote loods gedragen worden door de bouwplaats. Op het terrein rest een voldoende ruimte om naast de voorziene bouwzone voor een woning nog een kwalitatieve tuinzone te ontwikkelen. Een sanering van de bouwplaats met clustering van gebouwen geniet de ruimtelijke voorkeur.

Ten opzichte van de zijdelingse perceelsgrens wordt een afstand gevrijwaard evenredig met de kroonlijsthoogte van het gebouw. Het verlies aan zonlicht en licht naar de aanpalenden is hierdoor te verwaarlozen zodat er geen sprake kan zijn van abnormale burenhinder.

Evenwel wordt een kroonlijsthoogte van 5 m als te grootschalig ervaren. Dergelijke maatvoering, dat aanleiding heeft tot een ontwikkeld bouwvolume van 1215 m³, kan niet als algemeen gangbaar in de omgeving worden beschouwd voor de oprichting van gebouwen in de tweede bouw- of tuinzone. Door de kroonlijsthoogte op te trekken ontstaat een gebouw met 2 volwaardige bouwlagen, uitgewerkt met verscheidene ramen op de verdieping, en een licht hellende bedaking. Dergelijke vormgeving is vreemd binnen omgevende tuinzones waar vergelijkbare bijgebouwen of loodsen zijn opgetrokken binnen een gabariet van één bouwlaag onder een steiler hellende bedaking.

De ontworpen kroonlijsthoogte zou noodzakelijk zijn om te kunnen voorzien in de creatie van een volwaardige tweede bouwlaag, noodzakelijk voor de inrichting van bureau, sanitair, ed. Dergelijke voorzieningen, ondergeschikt aan de bergingsfunctie, kunnen op eenvoudige wijze voorzien worden op het gelijkvloers zonder veel aan bergingscapaciteit in te boeten. Door het voorzien van vele raamopeningen kan ook worden aangenomen dat veel bergingsruimte verloren gaat in het voorliggende ontwerp. Een vormgeving met een kroonlijsthoogte van 4 m en een steiler hellende bedaking voorzien van lichtstraten kan hieraan tegemoet komen.

Verder dient opgemerkt dat de zijdelingse bouwvrije strook van 5 m nagenoeg volledig ingenomen wordt in functie van de toegankelijkheid van het gebouw. Door de toeleveringsruimte achteraan te voorzien dient nagenoeg de volledige zijstrook te worden verhard waardoor de aanleg van een kwalitatieve buffer onmogelijk wordt. Een voldoende

buffer lijkt hier noodzakelijk gelet op de (diepe) inplanting van de woning op de links aanpalende kavel. Ook hieraan kan een herschikking van de binnenindeling van het gebouw tegemoet komen.

Uit dit alles dient besloten dat de aanvrager er niet in geslaagd is een kwalitatief ontwerp voor te stellen dat gedragen wordt door de omgeving.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...

Na de hoorzitting van 16 juni 2015 beslist de verwerende partij op 2 juli 2015 om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2.3.2 planologische overeenstemming

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Gelet op de ligging van het eigendom binnen een woongebied met landelijk karakter dient nagegaan of enerzijds de voorgestelde activiteit bestaanbaar is met de bestemming van het woongebied met landelijk karakter en of anderzijds de bestaande woonfunctie niet verstoord wordt.

De bouwplaats maakt deel uit van het bouwlint langs de gewestweg Haantjen, ruimtelijk aansluitend op de kern van de landelijke gemeente Bassevelde. De bebouwing binnen dit lint bestaat in hoofdzaak uit residentiële woningen en wordt in beperkte mate aangevuld met kleinbedrijf of ambacht (aannemingsbedrijven bouw en sanitair, drankenhandel, garage), evenals is een zorginstelling en diensten (vrije beroepen) aanwezig.

Voorliggend project beoogt de oprichting van een loods bij een loodgietersbedrijf en valt onder de noemer kleinschalig ambachtelijk bedrijf en is vergelijkbaar met bovenvermelde aanwezige activiteiten. Het betreft een jong bedrijf dat nood heeft aan een eigen functioneel bedrijfsgebouw. De totale bezetting bedraagt ongeveer 200 m² en is daarmee aanvaardbaar binnen een woongebied met landelijk karakter.

Binnen het gebouw primeert de opslag en is het aantal tewerkstellingsplaatsen beperkt, het betreft volgens de aanvraag een éénmanszaak. Deze activiteit is laag dynamisch en heeft weinig invloed op de plaatselijke mobiliteit langs de voldoende uitgeruste weg Haantjen, zijnde een gewestelijke verbindingsweg tussen de kernen van Bassevelde en Assenede.

Bijgevolg dient besloten dat het bedrijf functioneel inpasbaar is binnen de gevormde woonomgeving. Dit impliceert evenwel nog niet dat de vergunning zonder verder onderzoek kan afgeleverd worden.

Bijkomend dient nagegaan te worden in hoeverre dit ontwerp verenigbaar is met de onmiddellijke (woon)omgeving. Dergelijke beoordelingsbevoegdheid is trouwens ook reeds voorzien in de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening.

2.3.3 Adviezen

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen dient in toepassing van artikel 1 de aanvraag verplicht voor advies voorgelegd aan de wegbeheerder.

Het agentschap voor Wegen en Verkeer bracht op 16 oktober 2014 een voorwaardelijk gunstig advies uit, zie punt 1.3.1.

Uit het advies van de wegbeheerder blijkt dat de nieuwe oprit niet kan worden aanvaard gelet op de strijdigheid ervan met de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 20 augustus 1934.

Indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met de direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening dient in toepassing van artikel 4.3.3 van de VCRO de aanvraag geweigerd te worden of de nodige voorwaarden opgelegd.

De wegbeheerder legt de voorwaarde op om de oprit uit de vergunning te sluiten. Dit betreft evenwel geen voldoende precieze voorwaarde, door de uitsluiting van de noodzakelijke oprit wordt de gewenste toegang tot het bedrijf in het gedrang gebracht.

De aanvrager legt evenwel een stuk neer waaruit moet blijken dat op 18 februari 2015 alsnog toestemming werd verleend door de wegbeheerder voor het overbruggen van de gracht binnen de noodzakelijk lengte op het openbare gewestdomein.

2.4 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de VCRO.

Voorliggend project beoogt de oprichting van loods van 200 m², ingeplant op 5 m afstand van de linkse perceelsgrens en op 27 m achter de voorste perceelsgrens. Het ontworpen gebouw heeft een kroonlijst- en nokhoogte van respectievelijk 5 m en 7,15 m. Om toegang te nemen tot het gebouw wordt een nieuwe oprit voorzien van 4 m breed, vanaf de straatkant tot tegen de achtergevellijn van de loods. Vooraan op het eigendom wordt de nodige ruimte voorzien om in tweede fase een woning op te richten.

Gelet op de omvang en maatvoering van het gebouw, er is geen sprake meer van een kleinschalig bijgebouw, dient de nodige aandacht besteed aan de inplanting en maatvoering van dergelijke gebouwen.

Rekening houdende met de beschikbare perceelsoppervlakte in woongebied en de historische bezetting, met verschillende bijgebouwen verspreid over het terrein en met een vergelijkbare oppervlakte, kan de oprichting van een 200 m² grootte loods gedragen worden door de bouwplaats. Op het terrein rest een voldoende ruimte om naast de voorziene bouwzone voor een woning nog een kwalitatieve tuinzone te ontwikkelen. Een sanering van de bouwplaats met clustering van gebouwen geniet de ruimtelijke voorkeur.

Ten opzichte van de zijdelingse perceelsgrens wordt een afstand gevrijwaard evenredig met de kroonlijsthoogte van het gebouw. Het verlies aan zonlicht en licht naar de aanpalenden is hierdoor te verwaarlozen zodat er geen sprake kan zijn van abnormale burenhinder. Om mogelijke hinder alsnog te beperken, is het wenselijk de loods 2m meer naar rechts in te planten, er rest dan nog een meer dan voldoende brede bouwvrije strook rechts. Ook het aanplanten van een groenscherm langsheen de linker zijdelingse

perceelsgrens zal bijdragen tot het vrijwaren van de privacy van de aanpalende. Beiden kunnen eenvoudig als voorwaarde worden opgelegd.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep niet voor inwilliging vatbaar is. Stedenbouwkundige vergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarden:

- de loods dient 2m meer naar rechts te worden ingeplant;*
- de verharding toegang in de zijdelingse strook dient beperkt tot 3m breedte teneinde een groenscherm ter hoogte van de perceelsgrens mogelijk te maken. Dit groenscherm dient aangeplant in het eerst komend plantseizoen in samenspraak met de groendienst van de gemeente;*
- naleven voorwaarden advies brandweer van 15 oktober 2014;*
- naleven voorwaarden advies Agentschap Wegen en Verkeer van 16 oktober 2014;*
- naleven voorwaarden advies Isabellapolder van 21 november 2014.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 van het DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de vordering tot schorsing is ingegeven door hoogdringendheid en de verzoekende partijen minstens één ernstig middel aanvoeren dat de vernietiging van de aangevochten beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

Bij de uiteenzetting van de hoogdringendheid verwijzen de verzoekende partijen naar de parlementaire voorbereiding bij artikel 40 DBRC-decreet.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de bestreden beslissing het uitzicht op de landelijke omgeving die zij nu hebben, zal ontnemen. Volgens de verzoekende partijen hebben zij momenteel een “*wijds uitzicht op de omgeving*”, en hiervoor steunen zij zich op een fotoverslag waaruit moet blijken dat heel wat ramen van de woning van de verzoekende partijen uitzicht geven op de huidige bouwplaats. Volgens de verzoekende partijen “*zal de loods met een nokhoogte van 7,15 meter dit uitzicht volledig ongedaan maken.*” Zij menen dan ook dat de oprichting van het omvangrijke bouwwerk hen zal beroven van veel licht en zicht. Op de hoorzitting beklemtonen de verzoekende partijen nog dat de loods zeer diep wordt ingesneden ten aanzien van de woning van de verzoekende partijen. En dit op een korte afstand van de perceelsgrens. Zij verwijzen daarvoor ook naar de foto's en de configuratie van de in te planten loods.

Daarnaast zijn zij van oordeel dat het landelijk karakter van de woonomgeving aangetast wordt doordat er *“ontegensprekelijk een dermate groot bouwvolume in de tweede bouw- of tuinzone dreigt te ontstaan waardoor de aanvraag onverenigbaar wordt met haar onmiddellijke omgeving.”* Dit schept volgens de verzoekende partijen *“een gevaarlijk precedent”*.

Verder stellen de verzoekende partijen dat *“het buitenproportioneel volume van de loods”* een grootschalige ambachtelijke activiteit mogelijk maakt die ernstige hinder tot gevolg zal hebben. Zeker nu er volgens hen vóór de bestreden beslissing geen sprake was van enige hinderlijke activiteit (vroeger enkel sprake van een hoeve en bijgebouwen). De bestreden beslissing zorgt dan ook voor *“een verschil van dag en nacht”* met de vorige toestand. Meer concreet vrezen de verzoekende partijen dat de opslagloods heel wat verkeer met zich brengt. Aangezien de oprit naar de loods langs het perceel van de verzoekende partijen loopt, zijn zij van oordeel dat er niet op een redelijke wijze betwist kan worden dat er ernstige geluidshinder zal ontstaan.

De verzoekende partijen besluiten dat er sprake is van hoogdringendheid aangezien het perceel waarop de bestreden beslissing betrekking heeft reeds bouwrijp is gemaakt. De verzoekende partijen vrezen dat zij in de toekomst voor een voldongen feit zullen staan. De oprichting van een loods kan volgens hen redelijk snel voltooid zijn waardoor een vernietigingsarrest van de Raad te laat zal komen.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat de verzoekende partijen de beweerde nadelen niet op een concrete wijze onderbouwen. Voor zover er toch nadelen worden aangetoond zijn die volgens de verwerende partij niet ernstig. Zo stelt zij dat een afname van zicht eigen is aan de bestemming van woongebied met landelijk karakter en *“hebben de verzoekende partijen helemaal geen recht om op en over het bouwperceel een zicht te nemen.”* De stelling van de verzoekende partijen lijkt volgens de verwerende partij dan ook meer op een inbreuk op de privacy van de gebruiker van het bouwperceel dan dat het een nadeel aantoonde voor de verzoekende partijen. Voorts is zij van mening dat de verzoekende partijen nagenoeg een volledig zicht behouden op het landelijk gebied. De eventuele afname van zicht is dan ook in ieder geval niet ernstig.

Daarnaast stelt de verwerende partij dat een afname van licht niet wordt aangetoond door de verzoekende partijen. De opslagloods staat zeven meter van de perceelsgrens en heeft een kroonlijsthoogte van vijf meter. Aldus staat de loods verder van het aanpalende perceel dan dat het gebouw hoog is. Er is volgens de verwerende partij dus voldaan aan de 45°-regel. Bovendien stelt de verwerende partij dat *“op het moment dat de avondzon laag genoeg staat dat de loods op het perceel van verzoekende partij een schaduw zou werpen, wordt diezelfde avondzon sowieso al tegen gehouden door de begroeiing op eigen terrein van verzoekende partij.”*

Over de mogelijke geluidshinder stelt de verwerende partij dat de beweerde geluidshinder een loutere hypothese is en door de verzoekende partijen niet aannemelijk wordt gemaakt maar slechts louter wordt *“geponeerd”*. Zij stelt dat in tegenstelling tot de bewering van de verzoekende partijen een opslagloods normaal gezien helemaal geen hinder veroorzaakt. Er wordt volgens haar immers geen ambachtsactiviteit in of rond de loods voorzien. Er kan volgens de verwerende partij dan ook *“redelijkerwijze worden aangenomen dat een chauffagist zijn materialen oplaadt, om nadien de ganse dag zijn activiteiten bij zijn cliënteel thuis uit te voeren.”* En *“Dit kan op geen enkele wijze worden aanzien als een hinder die de normaal te aanvaarden ongemakken van nabuurschap overstijgt.”*

Tot slot stelt de verwerende partij dat het verlies aan landelijk karakter beperkt blijft tot een loutere bewering en dit door de verzoekende partijen niet voldoende concreet wordt aangetoond

Daarnaast toont de loutere vermelding dat het perceel bouwrijp is gemaakt en het moeilijk te verkrijgen herstel na de oprichting van de loods geen hoogdringendheid aan.

Beoordeling door de Raad

1.

Het DBRC-decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft de schorsingsvoorwaarden gewijzigd. Sinds 1 januari 2015 moeten verzoekende partijen, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid en minstens een ernstig middel aanvoeren.

De verzoekende partijen die zich op de hoogdringendheid beroepen, moeten op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in hun verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partijen rust de bewijslast om *in concreto*, met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door hun gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen. De verzoekende partijen zullen dus moeten aantonen dat, mochten zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zullen worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen. De nadelige gevolgen die de verzoekende partijen dreigen te ondergaan en waartegen zij zich wensen te verzetten, moeten bovendien hun exclusieve oorzaak vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet immers volstaan om vermelde nadelige gevolgen te voorkomen.

2.

Met de bestreden beslissing wordt een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het afbreken van een woning, een schuur en bergingen en het bouwen van een opslagloods voor een loodgietersbedrijf.

De verzoekende partijen vrezen als burens te worden geconfronteerd met een verminderde lichtinval, visuele hinder en geluidsoverlast.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat alle bebouwing op het terrein reeds werd gesloopt en dit in uitvoering van door het college van burgemeester en schepenen verleende stedenbouwkundige vergunning van 9 december 2014. Volgens de verzoekende partijen zou het terrein inmiddels bouwrijp gemaakt zijn, wat de afbraak van de bestaande bebouwing bevestigt.

3.

Een zaak is 'hoogdringend' wanneer de vrees voor schade van een zekere omvang dan wel ernstige ongemakken of nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt en wanneer deze nadelige gevolgen niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure.

Bij de beoordeling van de redenen van hoogdringendheid kan de Raad enkel rekening houden met wat is uiteengezet in het verzoekschrift en de bijgevoegde stukkenbundel. Latere bijstellingen of verklaringen ter zitting die geen steun vinden in de uiteenzetting in het inleidend verzoekschrift, kunnen niet in aanmerking worden genomen.

Onder meer met een fotoreportage wordt voldoende duidelijk gemaakt dat de verzoekende partijen ernstige visuele hinder en een verminderde lichtinval kunnen ondergaan aan de westkant van hun woning. De op te richten opslagloods wordt immers voorzien met een kroonlijsthoogte van 5 meter, een nokhoogte van 7,15 meter en een lengte van 20 meter en dit op korte afstand van de woning van de verzoekende partijen. Waar de omvang van een bouwwerk in principe niet determinerend is voor de bepaling van de hoogdringend, dient vastgesteld te worden dat in de concrete omstandigheden, gelet op de inplantingsplaats van de loods (27 meter achter de voorste perceelsgrens), deze loods volledig ter hoogte van de tuin van de verzoekende partijen wordt ingeplant en door zijn lengte (20 meter) en hoogte (nokhoogte van 7,15 meter) groter en hoger is dan is dan de vroegere schuur en bergingen.

Mede gelet op de concrete omstandigheden van het dossier wordt ook voldoende aangetoond dat het resultaat van de procedure ten gronde niet kan worden afgewacht. De Raad stelt in dit verband vast dat de vergunde loods voorzien is opgetrokken te worden met een metalen draagstructuur waartussen betonnen panelen worden geschoven, dat de oorspronkelijke constructies door de vergunninghouders reeds werden gesloopt en dat de bouwgrond reeds bouwrijp werd gemaakt. De Raad stelt bovendien vast dat de vergunninghouders het kennelijk niet nuttig vonden om tussen te komen in de voorliggende procedure.

Dit is vanzelfsprekend hun volste recht maar dit heeft ook tot gevolg dat de Raad niet kan peilen naar hun intenties met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De Raad kan dan ook enkel afgaan op de uiteenzetting van de verzoekende partijen en uit de feitelijke omstandigheden op het terrein afleiden dat de bestreden beslissing effectief in een korte tijdspanne kan worden uitgevoerd zodat de afhandeling van de vernietigingsprocedure ondoelmatig lijkt in het licht van de ingeroepen schadelijke gevolgen.

4.

De verzoekende partijen brengen dan ook aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij die *in concreto* aantonen dat de zaak hoogdringend is, omwille van de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Op grond van de aan het dossier eigen specifieke gegevens is het duidelijk, en de verzoekende partijen maken dit ook aannemelijk, dat het resultaat van de behandeling van de procedure tot vernietiging te laat zal komen om de door hun geschetste nadelige of schadelijke gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te voorkomen.

Er is dan ook voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde van hoogdringendheid.

B. Ernstige middelen – eerste en tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen roepen in hun eerste en tweede middel de schending in van de artikelen 5.1.0 en 6.1.2.2 derde lid en artikel 19 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna Inrichtingsbesluit), van de artikelen 4.3.1, §1 en 2 en van artikel 4.7.23, §1 eerste lid VCRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur.

Met betrekking tot het eerste middel voeren de verzoekende partijen aan dat de verwerende partij bij de beoordeling van bestaanbaarheid met de bestemming woongebied met landelijk karakter onvoldoende rekening heeft gehouden met het karakter van het woongebied met landelijk karakter. De verwerende partij heeft de aanvraag ten onrechte getoetst aan het karakter van het bestaande “bouwlint” en de erin aanwezige bedrijven. Echter liggen die gebouwen volgens de verzoekende partijen niet in het bestemmingsgebied woongebied met landelijk karakter, maar in het daaraan grenzende gewone woongebied. De verzoekende partijen zijn bijgevolg van oordeel dat de verwerende partij onterecht de indruk wekt dat het woongebied met landelijk karakter gekenmerkt wordt door de aanwezigheid van kleinbedrijven en diensten, terwijl er niet redelijk kan betwist worden dat dit woongebied met landelijk karakter gekenmerkt wordt door alleenstaande residentiële woningen. Volgens de verzoekende partijen is de bestreden beslissing dan ook genomen met schending van de artikelen 5.1.0 en 6.1.2.2 van Inrichtingsbesluit en van de artikelen 2 en 3 van de Formele motiveringswet.

In het tweede middel houden de verzoekende partijen in essentie voor dat de verwerende partij bij haar beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de onmiddellijke omgeving in de zin van artikel 4.3.1 §1 en 2 VCCRO, rekening moet houden met de specifieke kenmerken van de onmiddellijke omgeving. Zij mag hierbij *“niet voorbijgaan aan de op de onmiddellijke aanpalende percelen aanwezige bebouwing of functie.”* Dit doet zij volgens de verzoekende partij wel aangezien er in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met de verkavelingsvoorschriften van de aanpalende percelen (waaronder de woning van de verzoekende partijen), noch met het andersluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Dat de verwerende partij de opslagloods twee meter verder van het aanpalende perceel opschuift doet volgens de verzoekende partijen geen afbreuk aan de onverenigbaarheid van de loods met de onmiddellijke omgeving.

2.

In antwoord op het eerste middel stelt de verwerende partij dat het niet correct is dat er voor de inpasbaarheid in de omgeving geen rekening zou mogen gehouden worden met bebouwing die toevallig gelegen is in een ander bestemmingsgebied. De vergunningverlenende overheid moet volgens haar rekening houden met de in de omgeving bestaande ruimtelijke situatie. De bebouwing in een woongebied en woongebied met landelijk karakter zijn ruimtelijk samenhangend en zijn volgens de verwerende partij aldus relevant. De verwerende partij heeft dan ook *“geheel terecht rekening gehouden met de bebouwing in het ruimtelijk als 1 geheel herkenbaar woonlint.”*

Met betrekking tot de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening antwoordt de verwerende partij op het tweede middel dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat en om welke redenen zij de opslagloods aanvaardbaar en inpasbaar vindt. Zij meent dat zij wel degelijk, niettegenstaande een op dat punt andersluidend verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, een eigen beoordeling heeft gemaakt en dat die in geen geval onredelijk is. Om mogelijke hinder nog meer te beperken heeft zij nog een bijkomende voorwaarde opgelegd, met name dat de loods nog verder van de linker perceelsgrens wordt geplaatst.

Beoordeling door de Raad

1.

Er wordt niet betwist dat de vergunde opslagloods volgens het gewestplan ‘Gentse en Kanaalzone’, vastgesteld bij koninklijk besluit van 14 september 1977, gelegen is in woongebied met landelijk karakter.

Uit artikel 5.1.0 en 6.1.2.2 van het Inrichtingsbesluit volgt dat in een woongebied met landelijk karakter de woningbouw en de landbouw twee hoofdbestemmingen zijn die op gelijke voet staan.

Uit de samenlezing van deze artikelen volgt tevens dat inrichtingen voor ambacht of kleinbedrijf in een woongebied met landelijk karakter slechts mogen worden toegestaan onder de dubbele voorwaarde dat zij niet wegens de "taken" van bedrijf die zij uitvoeren, om redenen van goede ruimtelijke ordening, in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, m.a.w. dat zij bestaanbaar zijn met de bestemming woongebied met landelijk karakter, én dat zij verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

2.

De Raad stelt vast dat de kwalificatie van de opslagloods als "ambacht en kleinbedrijf" door geen enkele partij betwist wordt, noch dat de verwerende partij kennelijk onredelijk tot die vaststelling is gekomen.

Overeenkomstig artikel 5.1.0 Inrichtingsbesluit moet de verwerende partij de bestaanbaarheid van de gevraagde opslagloods met de bestemming woongebied met landelijk karakter nagaan.

Zij zal hierbij rekening moeten houden met de aard en omvang van het bedrijf, waardoor dat laatste inzonderheid om redenen van ruimtelijke ordening niet in het betrokken woongebied met landelijk karakter kan worden ingeplant, ofwel wegens het intrinsiek hinderlijk of storend karakter van het bedrijf, ofwel wegens het bijzonder karakter van het woongebied met landelijk karakter (bv. louter residentiële villawijk, of het landbouwkarakter van het gebied). Deze planologische beoordeling houdt een onderzoek in naar de ruimtelijke draagkracht van de functie wonen in het woongebied en de impact daarop door de andere functie.

Uit de beoordeling in de bestreden beslissing is af te leiden dat de verwerende partij bij de beoordeling van de planologische verenigbaarheid onder meer rekening houdt met het feit dat het een kleine eenmanszaak is, de functie binnen de loods zich beperkt tot opslag, er sprake is van een lage graad van tewerkstelling en de te verwachten verkeershinder beperkt blijft.

Met betrekking tot de ligging van de bouwplaats stelt de verwerende partij dat deze *"maakt deel uit van het bouwlint langs de gewestweg Haantjen, ruimtelijk aansluitend op de kern van de landelijke gemeente Bassevelde. De bebouwing binnen dit lint bestaat in hoofdzaak uit residentiële woningen en wordt in beperkte mate aangevuld met kleinbedrijf of ambacht (aannemingsbedrijven bouw en sanitair, drankenhandel, garage), evenals is een zorginstelling en diensten (vrije beroepen) aanwezig"*

De argumentatie van de verzoekende partijen dat de verwerende partij geen rekening mocht houden met het aangrenzende gewone woongebied en zich aldus onterecht baseert op het bestaande bouwlint, kan volgens de Raad niet worden bijgetreden.

Bij het onderzoek naar de ruimtelijke draagkracht van de functie wonen in het woongebied met landelijk karakter en de impact daarop door de beoogde andere functie (loodgietersbedrijf) mag de verwerende partij immers niet alleen rekening houden met de feitelijke en juridische toestand van het perceel zelf, maar ook met de omringende percelen, ook al zijn die in een ander bestemmingsgebied gelegen. De verwerende partij heeft de omliggende percelen betrokken bij de beoordeling van de draagkracht in de omgeving en benadrukt terecht de vermenging van functies in het bouwlint langs de gewestweg waar ook de bouwplaats gelegen is.

De verwerende partij is dan ook op een redelijke wijze tot het besluit gekomen dat de opslagloods planologisch inpasbaar is binnen het woongebied met landelijk karakter.

3.

3.1

Voormeld planologisch onderzoek staat evenwel los van het onderzoek naar de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Waar artikel 5.1.0 van het Inrichtingsbesluit het nog heeft over de 'onmiddellijke' omgeving, is het duidelijk dat sinds de inwerkingtreding van de VCRO de

verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening beoordeeld dient te worden aan de hand van de aandachtspunten, criteria en beginselen zoals opgesomd in artikel 4.3.1, §2 VCRO.

Uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 2° VCRO volgt onder meer dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening moet houden met de in de omgeving bestaande toestand. De 'in de omgeving bestaande toestand' is de voor het dossier 'relevante' in de omgeving bestaande toestand, rekening houdende met de specifieke gegevens van het dossier en met de aandachtspunten en criteria uit artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO die voor zover noodzakelijk of relevant, voor het aangevraagde dienen onderzocht te worden. De beoordeling omtrent de 'in de omgeving bestaande toestand', waarbij de huidige bestaande toestand als principieel uitgangspunt dient genomen te worden, dient *in concreto* te gebeuren.

De mogelijke relevante aandachtspunten en criteria zijn de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats te stellen van die van de vergunningverlenende overheid. De Raad heeft wel als taak om aan de hand van de concrete gegevens van de zaak na te gaan of de verwerende partij de feiten waarop haar beoordeling steunt, correct heeft vastgesteld en of zij op grond daarvan in redelijkheid heeft geoordeeld.

3.2

Met de verzoekende partijen wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing afwijkt van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar wat betreft de verenigbaarheid van het aangevraagde met de in de onmiddellijke omgeving bestaande toestand en dit wat betreft de kroonlijsthoogte en de zijdelingse bouwvrije strook.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar oordeelt als volgt:

“ ...

Evenwel wordt een kroonlijsthoogte van 5 m als te grootschalig ervaren. Dergelijke maatvoering, dat aanleiding heeft tot een ontwikkeld bouwvolume van 1215 m³, kan niet als algemeen gangbaar in de omgeving worden beschouwd voor de oprichting van gebouwen in de tweede bouw- of tuinzone. Door de kroonlijsthoogte op te trekken ontstaat een gebouw met 2 volwaardige bouwlagen, uitgewerkt met verscheidene ramen op de verdieping, en een licht hellende bedaking. Dergelijke vormgeving is vreemd binnen omgevende tuinzones waar vergelijkbare bijgebouwen of loodsen zijn opgetrokken binnen een gabariet van één bouwlaag onder een steiler hellende bedaking.

De ontworpen kroonlijsthoogte zou noodzakelijk zijn om te kunnen voorzien in de creatie van een volwaardige tweede bouwlaag, noodzakelijk voor de inrichting van bureau, sanitair, ed. Dergelijke voorzieningen, ondergeschikt aan de bergingsfunctie, kunnen op eenvoudige wijze voorzien worden op het gelijkvloers zonder veel aan bergingscapaciteit in te boeten. Door het voorzien van vele raamopeningen kan ook worden aangenomen dat veel bergingsruimte verloren gaat in het voorliggende ontwerp. Een vormgeving met een kroonlijsthoogte van 4 m en een steiler hellende bedaking voorzien van lichtstraten kan hieraan tegemoet komen.

Verder dient opgemerkt dat de zijdelingse bouwvrije strook van 5 m nagenoeg volledig ingenomen wordt in functie van de toegankelijkheid van het gebouw. Door de toeleveringsruimte achteraan te voorzien dient nagenoeg de volledige zijstrook te worden verhard waardoor de aanleg van een kwalitatieve buffer onmogelijk wordt. Een voldoende buffer lijkt hier noodzakelijk gelet op de (diepe) inplanting van de woning op de links aanpalende kavel. Ook hieraan kan een herschikking van de binnenindeling van het gebouw tegemoet komen.

Uit dit alles dient besloten dat de aanvrager er niet in geslaagd is een kwalitatief ontwerp voor te stellen dat gedragen wordt door de omgeving.

...

Artikel 4.7.23, §1 VCRO legt aan de verwerende partij de verplichting op om het andersluidend verslag in haar beoordeling te betrekken en op grond van dit verslag haar beslissing te nemen. Hieruit volgt dat de verwerende partij uitdrukkelijk moet motiveren waarom zij afwijkt van het verslag. Wanneer de verwerende partij in haar beoordeling immers afwijkt van het ongunstig advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en toch oordeelt dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening, vereisen de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel dat zij haar beslissing op dit punt des te concreter en zorgvuldiger motiveert. Dit veronderstelt echter niet dat zij de andersluidende motieven van het verslag letterlijk dient te citeren in haar beslissing. Het volstaat dat zij duidelijk kenbaar maakt dat zij afwijkt van het andersluidend verslag en dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt waarom zij afwijkt van de andere zienswijze en op welke punten.

3.3

In de bestreden beslissing verwijst de verwerende partij weliswaar naar het 'andersluidend verslag' van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, doch uit de vergelijking van de bestreden beslissing met het verslag blijkt dat de verwerende partij de hierboven geciteerde bezwaren van de provinciale ambtenaar louter vervangt door volgende zinsnede:

“ ...

Om mogelijke hinder alsnog te beperken, is het wenselijk de loods 2m meer naar rechts in te planten, er rest dan nog een meer dan voldoende brede bouwvrije strook rechts. Ook het aanplanten van een groenscherm langsheen de linker zijdelingse perceelsgrens zal bijdragen tot het vrijwaren van de privacy van de aanpalende. Beide kunnen eenvoudig als voorwaarde worden opgelegd.

...”

Een dergelijke beoordeling kan in het licht van artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO, op het eerste zicht niet in redelijkheid beschouwd worden als een afdoende en zorgvuldige toets aan de goede ruimtelijke ordening, waarbij rekening dient gehouden te worden met de in de omgeving bestaande toestand en niet alleen met het aanpalende perceel van de verzoekende partijen.

Met deze beoordeling wordt geen antwoord gegeven op de andersluidende visie van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar waarbij deze de kroonlijsthoogte als te grootschalig ervaart en stelt dat dit aanleiding geeft tot een bouwvolume dat *“niet als algemeen gangbaar in de omgeving [kan] worden beschouwd voor de oprichting van gebouwen in de tweede bouw- of tuinzone”*. De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar noemt dergelijke vormgeving *“vreemd binnen omgevende tuinzones waar vergelijkbare bijgebouwen of loodsen zijn opgetrokken binnen een gabariet van één bouwlaag onder een steiler hellende bedaking”*.

De loutere vaststelling, zowel door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar als door de verwerende partij, dat er geen sprake is van “abnormale burenhinder” wijzigt niets aan de vaststelling dat de verwerende partij de andersluidende visie van diens ambtenaar niet in haar beoordeling heeft betrokken.

Evenmin kan het opleggen van voorwaarden (loods 2m opschuiven + aanleggen van groenscherp), waarbij de vraag kan gesteld worden of deze voorwaarden voldoende precies en duidelijk zijn, niet verhelpen aan het vastgestelde motiveringsgebrek.

De Raad is dan ook van oordeel dat de bestreden beslissing artikel 5.1.0 van het inrichtingsbesluit; de artikelen 4.3.1, §1 en 2 en 4.7.23. §1 VCRO, de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet en de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur op het eerste zicht schendt aangezien niet wordt aangetoond dat het aangevraagde in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening en meer concreet verenigbaar is met de in de omgeving bestaande toestand.

De eerste twee middelen lijken op het eerste gezicht in de aangegeven mate voldoende ernstig om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad Oost-Vlaanderen van 2 juli 2015 waarbij aan de bvba DE WEVER DRIES een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het afbreken van een woning, een schuur en bergingen en het bouwen van een opslagloods voor een loodgietersbedrijf op een perceel gelegen te 9968 Bassevelde deelgemeente van Assenede, Haantjen 1 en met als kadastrale omschrijving afdeling 3, sectie B, nummers 334d en 334c
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 12 januari 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Ingrid VAN AKEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Ingrid VAN AKEN

Hilde LIEVENS